

229

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 września 1961 r.

w sprawie zasad zatrudniania pracowników inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych, pracowników administracyjnych, robotników i innych pracowników fizycznych w instytutach naukowo-badawczych.

Na podstawie art. 19 i 29 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do pracowników inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych, pracowników administracyjnych, robotników i innych pracowników fizycznych zatrudnionych w instytutach naukowo-badawczych, tworzonych na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60), zwanych dalej „instytutami”.

§ 2. 1. Pracownikami inżynieryjno-technicznymi i innymi równorzędnymi są pracownicy zatrudnieni na stanowiskach określonych w tabelach stanowisk, kwalifikacji i uposażenia zasadniczego, stanowiących załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 43, poz. 226).

2. Pracownicy inżynieryjno-techniczni i inni równorzędni zatrudniani są w komórkach obsługi inżynieryjno-technicznej i ekonomicznej prac badawczych, w służbach informacji technicznej i ekonomicznej oraz przy pracach związanych z pracami naukowo-badawczymi.

§ 3. 1. Pracownikami administracyjnymi są pracownicy zatrudnieni na stanowiskach określonych w tabelach stanowisk, kwalifikacji i uposażenia, stanowiących załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r.

w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 43, poz. 226).

2. Pracownicy administracyjni zatrudniani są w komórkach administracyjno-ekonomicznych i administracyjno-gospodarczych w kancelariach i innych jednostkach organizacyjnych przy opracowywaniu zagadnień organizacji pracy instytutu, zatrudnienia i płac, kosztów i cen, finansów i budżetu, gospodarki materiałowej, socjalno-bytowych, personalnych, prawnych i innych oraz przy wykonywaniu czynności administracyjno-biurowych.

§ 4. Stosunek pracy z pracownikami objętymi rozporządzeniem zawiązuje się na podstawie umowy o pracę.

§ 5. Do pracowników objętych rozporządzeniem stosuje się przepisy o czasie pracy i urlopach obowiązujące w urzędach i instytucjach państwowych.

§ 6. Do pracowników objętych rozporządzeniem zatrudnionych w dniu wejścia w życie rozporządzenia na podstawie nominacji stosuje się przepisy ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz zainteresowanym ministrom.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

230

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 września 1961 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 376) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 10 dodaje się § 10a w brzmieniu:

„§ 10a. 1. Lekarzowi i lekarzowi dentyście, który po dniu wejścia w życie rozporządzenia podejmie

pracę w wiejskim ośrodku zdrowia, przysługuje przez okres dwóch lat od dnia podjęcia tej pracy dodatek terenowy w wysokości do 1.000 zł miesięcznie, jeżeli:

1) jego wymiar zatrudnienia w tym ośrodku jest nie mniejszy od określonego w § 3 ust. 1 oraz

2) zamieszkuje na terenie gromady lub osiedla, w którym położony jest ten ośrodek.

2. Wysokość dodatku terenowego dla lekarza bądź lekarza dentyisty (ust. 1) ustala organ właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej.